

Nr 298.

Godkänd av första kammaren den 7 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 7 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående fortsatt tillämpning av förordningen rörande en särskild stämpelavgift vid köp m. m. av vissa lyxvaror.

(Bevillningsutskottets memorial nr 57.)

Till Konungen.

Med föranledande av en utav Kungl. Maj:t framlagd proposition beslöt 1919 års riksdag införande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Den i överensstämmelse härmed den 11 juli 1919 utfärdade förordningen i ämnet trädde i kraft den 1 september 1919 och gällde till utgången av år 1920.

Till 1920 års riksdag avgav Kungl. Maj:t proposition med förslag angående fortsatt tillämpning av nyssnämnda förordning till utgången av år 1921; och blev detta förslag av riksdagen godkänt.

Sedermera har 1921 års riksdag (skrivelse nr 399) i anledning av väckt motion beslutat, att ifrågakvarande förordning skall med viss ändring, föranledd av en del i andra stämpelförfattningar samtidigt beslutade ändringar, äga fortsatt tillämpning till utgången av innevarande år.

I överensstämmelse med riksdagens sålunda fattade beslut utfärdades den 29 juni 1921 förordning (nr 416) om fortsatt tillämpning av förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I ovan omförmälda skrivelse har 1921 års riksdag, under erinran att

tidigare inom finansdepartementet verkstälts viss utredning rörande lyxbeskattning, i princip uttalat sig för att lyxkonsumtionen gjordes till föremål för en lämpligt anordnad särskild beskattning. Med framhållande att riksdagen ansåge sig kunna förvänta, att Kungl. Maj:t komme att taga under förnyat övervägande frågan om en genomförd lyxbeskattning, förklarade sig riksdagen anse den ifrågavarande redan gällande beskattningen av denna art böra erhålla förlängd giltighet.

Riksdagen, som inhämtat, att frågan om en utsträckt lyxbeskattning för närvarande är föremål för utredning inom finansdepartementet, har ansett, att i avvaktan på resultatet av berörda utredning den nuvarande förordningen i ämnet bör förbli gällande.

I enlighet härmed har riksdagen beslutat, att förordningen den 11 juli 1919 (nr 401) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror, sådan densamma lyder enligt förordningen den 29 juni 1921 (nr 416), skall äga fortsatt tillämpning till utgången av år 1923.

Stockholm den 7 juni 1922.

Med undersåtlig vördnad.
